

Spm. nr. S 1620

Til justitsministeren (23/2 2000) af:

Peter Brixtofte (V):

»Vil ministeren tage initiativ til, at de erhvervsdrivende på Nørrebro, der risikerer aldrig at få tilkendt erstatning, såfremt man ikke finder frem til og får dømt gerningsmændene ved urolighederne i området natten mellem 7. og 8. november 1999, holdes skadesløse af det offentlige og i benægtende fald, finder ministeren det rimeligt, at de selvstændige erhvervsdrivende på Nørrebro selv skal afholde alle omkostninger i forbindelse med den slags hærværk?«

Svar (2/3 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet anmodede i november 1999 Politidirektøren i København om en udtalelse til brug for besvarelsen af lignende spørgsmål fra Folketingets Erhvervsudvalg til erhvervsministeren og justitsministeren. Som anført i besvarelsen af de pågældende spørgsmål (nr. 30 og 31 af 10. november 1999 (Alm. del - bilag 105)), har Politidirektøren oplyst følgende om forholdene på Nørrebro:

»Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt præcist at opgøre skadernes omfang. Dette skyldes dels, at ikke alle skadelidte har modtaget endelig opgørelse fra håndværkerne, dels at en af bankerne mangler et overslag over prisen for 11 vinduer og 2 døre i panserglas, dels at det ikke har været muligt at træffe 2 af de skadelidte.

På det foreliggende grundlag, efter oplysninger fra de skadelidte, kan det oplyses, at 56 erhvervsvirksomheder har været udsat for hærværk/indbrud. Det foreløbige skøn over skadernes samlede omfang er på 2.914.017,75 kr. I dette beløb indgår også værdien af de afbrændte biler.

Af nævnte beløb er der, efter det oplyste, ikke forsikringsdækning for et beløb på 306.284 kr. Dette beløb må dog også tages med forbehold, idet nogle skadelidte har givet udtryk for, at deres forsikringselskab ikke vil dække det fulde beløb ved hærværksskader.

På nuværende tidspunkt kan jeg ikke oplyse i hvilket omfang, det vil være muligt at udfinde gerningsmænd til de enkelte skader, med den deraf følgende mulighed for at kunne nedlægge et erstatningskrav over for disse.

Det bemærkes endelig, at der ikke umiddelbart ses at være fremsat krav om erstatning over for politiet i anledning af de nævnte skader.«

Det fremgår af Politidirektørens udtalelse, at hovedparten af de forvoldte tab er dækket af forsikringer. Justitsministeriet har ikke kendskab til den nærmere baggrund for, at nogle af de erhvervsdrivende på Nørrebro mangler forsikringsdækning for (en del af) deres tab.

Som det også er anført i besvarelsen af Erhvervsudvalgets spørgsmål, er politiet (ligesom alle andre) erstatningsansvarlig efter almindelige erstatningsregler for culpøse fejl eller forsummelser, der har medført påregnelig skade.

Afgørelsen af, om politiet har handlet ansvarspådragende i den konkrete situation, og om der eventuelt kan gøres erstatningskrav gældende mod politiet, hører i sidste ende under domstolene, men umiddelbart er det ikke sandsynligt, at der skulle kunne gennemføres krav mod politiet i anledning af begivenhederne på Nørrebro. Udgangspunktet må være, at det er hærværksmændene, der er erstatningsansvarlige for de ødelæggelser, de har forvoldt over for helt sagesløse borgere.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det offentlige - politiet - bør betale for hærværksskader, som ikke er dækket af forsikringer, kan det oplyses, at det offentlige på nogle områder har påtaget sig at holde ofre for forbrydelser skadesløse, selv om man ikke har handlet ansvarspådragende. Efter loven om erstatning til ofre for forbrydelser udbetaler det offentlige således erstatning for personskade, hvis skadevolderen ikke kan findes eller ikke kan betale. Efter loven betaler det offentlige derimod kun for tingsskade, hvis skaden er forvoldt under udgang m.v. af indsatte i fængsler og sikringsanstalter.

Skulle det offentlige i videre omfang end i dag gå ind og dække tingsskade, der forvoldes ved forbrydelser, ville det i realiteten betyde, at forsikring mod sådanne former for tingsskade fremover skal finansieres over skatterne.

Justitsministeriet agter på den anførte baggrund ikke at tage initiativ til en sådan generel udvidelse af det offentliges erstatningspligt efter loven om erstatning til ofre for forbrydelser.

Særligt om forholdene på Nørrebro kan det tilføjes, at der rejser sig mange andre spørgsmål, hvis man lod det offentlige tilbyde erstatning ud fra en konstatering af, at politiet ikke handlede optimalt. Det måtte f.eks. overvejes, om man skulle lade være med at tilbyde kompensation